

Albano-Dante Fachín

written by Ferran Planell | 8 d'octubre de 2021

És negra nit. Això dels correus està molt bé, però té un punt d'estressant. Entre els de la feina i els que no ho són, acabo cada dia atabalat. Dels que fan referència a la situació política a casa nostra, en tinc un munt. Me n'arriben de tots els colors i amb opinions de les més dispars. Davant del garbuix, sempre penso en aquell bon amic que, insistent, em repeteix que ser català és molt cansat. Li hauré d'acabar donant la raó. Exhaust, obro un correu de l'Albano que a molts també us haurà arribat. Tracta sobre com el PSOE estafa de forma recurrent els partits independentistes que li donen suport. Emmirallant-se en les experiències viscudes amb la política d'habitatge i la gestió dels Fons Europeus, n'extreu que tornarà a passar el mateix amb l'aprovació dels pressupostos del país veí. Aquest cop la moneda de canvi serà la protecció del català a la llei de l'audiovisual (un "i/o" que put a muntatge) i el traspàs de la comissaria de la via Laietana. En llegeixo el contingut. Quanta veritat. Em recorda la bona feina que estan fent la Marta i ell amb la plataforma Octuvre.

De fet, inicia el correu dient que comença a pensar que ens prenen per ximples i continua explicant-nos la seva participació en el programa *Tot es Mou* del dia abans. Acaba afirmant que mentre el deixin sortir a la TV pública dirà el que pensa. I déu-n'hi-do el que pensa. En el que està escrit ja ho deixa ben palès, però és quan clico a l'enllaç per reproduir el vídeo de la seva intervenció quan li sento dir, merescudament indignat, quelcom que defineix de manera impecable el tarannà negociador d'una part de l'independentisme català. Ho reproduixo textualment: **"Hi ha gent que diu, ostres, és que estem tornant al temps del peix al cove, però és que ni això, és que ara van a Madrid i no és que no portin peix és que a més tornen sense el cove, se'ls hi**

han quedat el peix i el cove. Se'ls hi han quedat tot."

Brillant, l'Albano. S'agraeix llegir i escoltar a qui diu les coses pel seu nom, a qui explica "el què" sense disfressar-lo, sense manipular-lo. Aquells als que els hi cou el que diu el titllen d'hiperventilat. Que corri l'aire, doncs.